

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:25	6:44	אלעד
8:27	6:35	בית שמש
8:26	6:52	בני ברק
8:26	6:46	חיפה
8:24	6:43	טבריה
8:24	6:31	יבנאל
8:24	6:35	ירושלים
8:25	6:42	מודיעין עילית
8:24	6:41	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 13, גליון 29 (647)

פרשת מצורע, שבת הגדול, י"ב ניסן, שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: שמואל א יב-יג | בבלי: בבא מציעא נב | ירושלמי: עירובין לז | תוספתא: בבא מציעא ז | רמב"ם: כלאים ט

מוהרא"ש מספר

אף פרור חמץ

הא"ר הקדוש אומר שמי ששנהר לא לאכול פרור חמץ במשך כל חג הפסח, יכול להיות בטוח שהוא יהיה שמור מעבירות כל השנה. אנשים שואלים על זה קשה חזקה, אנחנו הרי רואים כמה היהודים נזהרים שלא יהיה שום פרור חמץ בבית; עובדים קשה, מנקים ומקורצפים, וממש לא שיד שבדרך הטבע עדיין ישאר אצל יהודי חתיכת חמץ בפסח; ועם כל זה רואים שלא כל אחד זוכה להבטחה הגדולה, לצערנו כן נכשלים בעבירות במשך השנה.

התרוץ על זה הוא שאם היהודי היה שמח כל השנה עם זה שהוא זכה לא לאכול חמץ בפסח, הוא היה שמח בזה שהוא זכה לאכול מצה בפסח, אז הוא בודאי היה שמור מעבירות כל השנה.

היצר הרע אוהב לשבר את האדם ולהזכיר לו את הדברים הרעים שהוא נכשל בהם. במקום שהאדם ישמח עם כל הדברים הטובים שהוא עושה, הרי כל יהודי מלא במצוות, כפי שחז"ל אומרים (ברכות נ"ז:) על הפסוק (שיר השירים ד', ז) "כפולח הרמון רקתך" - אפילו ריקנים שבד מלאים מצוות כרמון, ועם זה היהודי צריך לשמוח מאד,

<<<<

מילה של התחזקות

רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ו, סימן פח) מה הענין של "הפיכת השלחן בשבת הגדול"? רואים בשבת הגדול שיש מהפכה בכל הבתים, הולך בלגן; אומר רבנו, השלחן מראה על הדבור, כמו שכתוב (יחזקאל מא, כב): "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'", רוצים להראות שעבשיו הדבור עדין בגלות, זה לא מסדר, זה הפוף, אבל בשנזכה לקבל את חג הפסח, נתחיל לדבר אל השם יתברך ויהיה פה-סת, אז יהיה לנו שלחן מסודר ונצא ממצרים.

חשוב מאד לזכר את זה, בכל פעם שקורה אצל מישהו 'הפיכת השלחן', מתהפך לו סדר היום שלו, הבית שלו, הפרנסה שלו, דברים הולכים הפוף - כל זה הוא בגלל שחסר הדבור, לא מדברים אל השם יתברך; הדבור אל השם יתברך מעמיד הכל במקום, שום דבר כבר לא הפוף, אין הפיכת השלחן.

(עצתו אמונה מצורע תשפ"ב)

לשמוח עם המצות הקדושות

פעם תפס רבינו הקדוש את המצה בפסח, ואמר: כשאוחזים מצה ביד אוחזים אלוקות ביד, "אז מ'האלט מצה אין דער האנט האלט מען גאט אין דער האנט", ומספרים על הרב הקדוש מברדיטשוב ז"ע, שהיה מנשק את המצות בפסח מרוב חביבותו, וכן מובא בש"ה הקדוש (מסכת פסחים, מובא בבאר היטב אורח חיים סי' תע"ז סעיף קטן א') שראה בני עליה שהיו מנשקים המצה, ולכן צריכים לשמוח מאד מאד באכילת מצה במשך כל ימי פסח הקדושים.

בשעת אכילת מצה ראוי לאדם לכוון שתכנס בו אמונה קדושה וטהורה, ויזכה לאמונה ברורה ומזככת בו יתברך, כי בזהר הקדוש (פרשת בא מא ע"א) נקראות המצות - "מיכלא דמהימנותא" (מאכל של אמונה), נמצא, שבכל לעיסה לעיסה של מצה, נכנסת בו אמונה, כי מתחיל לשאול את עצמו, למה אני אוכל מצה עכשיו? הלא רק מפני שהקדוש ברוך הוא צוה אותי... נמצא שבכל לעיסה נכנסת בו אמונה. וכן המצות ממשיכות לעצמו רפואה שלמה לכל רמ"ח אבריו וש"ה גידיו, רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי במקום אחר בזהר הקדוש (פרשת תצוה קפג ע"ב) נקראות המצות "מיכלא דאסותא" (מאכל של רפואה).

נמצא שכאשר יהודי זוכה לאכול את המצה הקדושה הוא מזדכך לגמרי מבית ומחוץ; הוא זוכה לאמונה קדושה וטהורה, וגם מתרפא מכל סוגי מחלות הנפש והגוף, הן רפואה ברוחניות והן בגשמיות. האמת היא ששני דברים אלו, אמונה ורפואה, הולכים ביחד. רבינו אומר (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ה') שכל החלאים שאדם סובל באים מחסרון אמונה. בכל מחלה זה כך, אבל במיוחד זה שיד במחלות הנפש. כשאדם נעשה עצבני וכעוס מאד מפל פרט קטן שלא הולך כרצונו, כשאדם חושב על אנשים אחרים, הוא מקנא בזולת ומתעצבן על כל אחד, או כשאדם תמיד מדאג, הוא תמיד דואג מה יהיה, יש לו פחדים וחרדות שעומדים להגיע דברים נוראים מאד, הוא כל הזמן מהרהר בדבר אחד והוא לא מצליח להתפטר מהמחשבות שמייסרות אותו. וכן הלאה יש כל מיני מחלות עצבים שהרבה אנשים סובלים מהן. והדרך היחידה להתרפא מזה, להחלץ מכל סוגי הקשיים והבעיות, היא רק על ידי אמונה. כשיהודי מחדיר בעצמו שאין שום דבר בעולם מבלעדי השם יתברך. אף אחד לא יכול להיטיב עמו ואף אחד לא יכול להרע לו בלי השם יתברך, אף אחד לא יכול לקחת ממנו כלום בלי השם יתברך; אזי מוחו מזדכך והוא מתרפא מכל מחלותיו.

לכן צריכים לשמוח מאד עם המצות הקדושות ולבקש מהשם יתברך שנזכה לכל הסגולות הטובות שטמון במצות. ולא לעשות מתח מהמצות, כמו שיש שממציאים כל מיני חומרות יתירות איך לאכול המצה בהדור רב כפי דעתם, ולפעמים גם נכנסים לסכנות מחמת זה, ולבסוף אין אוכלים כדרך אכילה, ובינתיים שוכחים את העקר שאוכלים את המצה רק כי אנו מאמינים בהשם יתברך שצוה אותנו לאכל את המצה, ובזה עלינו לשמוח מאד.

(קונטרס פסח כשר)

מכתב מראש הישיבה שליט"א

איך אפשר לזכות לקבל את החג כראוי

בעזרת השם יתברך

יום ד' פרשת ויקרא, ד' ניסן, שנת ה'תשפ"א

לכבוד חברי היקרים, תלמידי היכל הקודש מארץ ישראל, ה' עליהם יחי

אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלנו שאנו יודעים מרבינו ז"ל; ההכנות לפסח הן שונות לגמרי כשיודעים מרבינו, עושים הכל בשמחה גדולה, שמחים להוציא את החמץ.

כשאתם מבערים את החמץ תבקשו מהשם על החמץ שבלב, החמץ שמנח במח; היצר הרע שנקרא (ברכות יז): 'שאור שבעסה', שלא יהיו לנו שום קשיות וספקות על הקדוש ברוך הוא.

קשיות וספקות הם אסורים – אפילו במשהו; נקודה אחת של קשיות באמונה זה כבר מר מאד, כפי שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן ה): "ותעשה מאותיות חמץ מצה, הינו שלא תחמיץ חכמתך", לחמץ ומצה יש את אותן אותיות, לשניהם יש מ' וצ', כל ההבדל הוא רק האות ח"ת והאות ה"א שזה בסוף הכלל הבדל של נקודה קטנה, כי אם מוסיפים נקודה קטנה לאות ה"א זה נהיה ח"ת; אומר רבינו שצריכים להזהר ממחשבות רעות אפילו במשהו.

חברים יקרים, דעו לכם שבלי תפילה לא יכולים לעשות כלום; צריכים לבקש הרבה: "רבוננו של עולם תעזר לי שאהיה זהיר ממשהו חמץ, שאזכה להכניס לחג בשמחה"; רק כך אפשר לזכות להזהר מחמץ ולהיות שמח בחג.

מוהרא"ש היה מספר הרבה את הספור מהצדיק הגדול, רבי דוד ממיקוליב זכרונו לברכה, תלמידו של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו. הוא לקח על עצמו לעשות יין לרבו הבעל שם טוב הקדוש, הוא עשה את זה בעצמו עם כל החומרות, עם כל העניינים וכל הבחינות וכו' וכו'. בדרך הביתה עזרו אותו בגבול והשומר פתח את היין וטמא את זה, זה נהיה יין נסוף. רבי דוד אבד עשתונות, הוא נשבר מאד בקרבו למה זה קרה, הוא שאל את רבו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו למה זה קרה, שאל אותו הבעל שם טוב הקדוש: "בקשת מהשם יתברך שהכל יסתדר לטובה?" הוא ענה לבעל שם טוב הקדוש שהוא באמת שכח לגמרי לבקש מהשם יתברך.

מוהרא"ש היה תמיד משגן זאת אתנו, שנוזר לבקש מהשם יתברך על כל דבר; רק כך יש הצלחה.

אחים יקרים ואהובים, לכו לזכות אחרים שגם להם יהיה מה שיש לנו; תעסקו בעבודה הקדושה של הפצה. אנחנו צריכים לתת את החיים טובים שלנו לאחרים, אנחנו לא יכולים להחזיק זאת רק לעצמנו; אנחנו צריכים לעסק בהפצה, להפיץ את הספרים והקונטרסים כמה שיותר. כמובן שזה לא ילך על חשבון האישה; צריכים עכשיו לעזור בבית להכניס את החג, אבל בזמנים הצדדיים צריכים ללכת לזכות את עם ישראל שגם להם יהיה את ההתחזקות של רבינו.

תקנו משהו יפה לאישה לכבוד החג; תן לה כסף בעין טובה, עם כל הלב. תאמר לה זה בשבילך לכבוד החג, שהיא תקנה מה שלבה חפץ, שלא יהיה אכפת לה מה היא קונה, אישה רוצה משהו אחר, יש את הדברים שלה שהיא צריכה; תשמח אותה.

נהנה לכם תפילה, בקשה מהשם יתברך לזכות לקבל את החג כראוי:

"רבוננו של עולם, עכשיו מגיע חג הפסח, אני משתדל להכין את עצמי לקראת החג הקדוש, אבל אני יודע את האמת שלבד אני לא מסוגל לעשות כלום, רק עם העזרה שלך אוכל לזכות לחג יפה. תעזר לי שיהיה לי מספיק כסף שאוכל לקנות הכל לכבוד החג, שאוכל לתת לאשתי ולילדי כל מה שהם צריכים עבור החג. תעזר לי שארגיש טעם מתוק ונעים בחג הקדוש, שאהיה רק בשמחה במשך חג הפסח, אפילו כשדברים לא ילכו כפי רצוני, אפילו שדברים לא יסתדרו כמו שתארת לי לעצמי, שלא אכעס ולא אתעצב אלא שאמשיך להיות בשמחה. עזר לי שאזכה להכניס בבית אוריה שמחה, שאני בעצמי אהיה שמח ואשמח את אשתי וילדי. שהשמחה תעלה על גדותי עד כדי כך שמי שרק יעמוד ליד גמ' יהיה שמח.

אבל היצר הרע הרי לא רוצה שהיהודי ישמח עם המצוות, הוא רק רוצה שהיהודי יהיה עצוב ושביר, כי הוא יודע שכל מה שהוא תפס את האדם בשק שלו. כשאדם עצוב הוא מתרחק מהקדוש ברוך הוא, הוא מאבד את החשק לעבוד את השם. אסור לנו להתפתות מהיצר הרע, יהודי צריך לשמוח תמיד, הוא צריך לחפש את הנקודות הטובות שיש לו ולשמוח עם זה, ואז הקדוש ברוך הוא יעזר לו שהוא יהיה באמת יהודי כשר, והוא יעזוב את כל הרע (ליקוטי מוהר"ו חלק א' סימן רמ"ב).

אחד מתלמידי ה'נודע ביהודה' יצא לתרבות רעה עד שהשתמד רח"ל והפך לכמר. ה'נודע ביהודה' הצטער מאד על העניין איך קרה כזה דבר שתלמיד שלו יצא לתרבות רעה, ובקש ממקורביו לחקור היכן נתן לפגוש את התלמיד שסרח לשאול אותו בעצמו מה הסבה שהביאה אותו לזה, עד שאכן הצליח לפגוש אותו.

במהלך הפגישה התודה הכמר וספר: זה היה כשהוא עוד היה בחור בישיבה, אז היה הסדר שהבחורים אוכלים כל יום אצל בעל הבית אחר מהעיר, הדרך ודירתו החלה בחג הפסח. הוא סעד אצל בעל הבית אחד, ובמהלך הסעודה התעוררה שאלה חמונה של חמץ על קיגל תפוח אדמה שנמצא בזה חטה. שגר אותו בעל הבית עם השאלה אל ה'נודע ביהודה'. באותה שעה הוא הציג בפניו את כל השיטות והספקות הנוגעים להלכה זו, ואמר שמצד הדין היו יכולים לצדד להקל, אך מכל מקום מחמת חומרא דחמץ יש לשרף הכל. ומכיון שהמאכל היה חביב עליו והיה מאד רעב, וזה היה בערב פסח שכבר אסור לאכל חמץ ומצה אסור עדיין לאכל, אבל בגלל שהיה רעב עשה חשבון שהרי ה'נודע ביהודה אמר כמה שיטות שכן אפשר לאכל את זה... הוא יצא ואכל אותו, ולבעל הבית אמר שה'נודע ביהודה אסר את זה והוא כבר שרף את זה.

ומיד אחרי שאכל את הקיגל היצר הרע התחיל לעבוד על הבחור, "תסתכל איך שנוכשלת כל כך ואכלת חמץ בפסח שזה כל כך חמור", וכך הוא הכניס

שאלות ותשובות ברסלב

האם אני צריך לנהוג בכל החומרות שאבא שלי נהג בפסח?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול האם אני צריך לנהוג בכל החומרות שאבא שלי נהג בפסח?

יש לי כבר ברוך השם משפחה משלי, אנחנו עושים פסח בביתנו, השאלה היא האם אני צריך לעשות את כל החומרות של אבא שלי. אני לא מדבר על שרויה וכדומה. אלא כגון לא לאכול דברים קנויים, מוצרי חלב, שוקולד, ועוד?

י"ש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת תזריע, כ"ו אדר ב', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

רבנו היה מאד נגד חומרות (עיין שיחות הר"ן, סימן רלה), אפילו לגבי חומרות בפסח - רבנו לא סבר שצריכים להקפיד בחומרות שמביאות מרה שחורה.

רבינו ספר: "שהוא בעצמו גם בן כבר היה שקוע בענין זה מאד שהיו עולים על דעתו חומרות יתרות מאד מאד, ופעם אחד היה חושב מחשבות בענין המים על פסח שחשש שמא יש איזה משהו במים ששואבין, ואם יכין לו מים על כל ימי הפסח כמו שנוהגין קצת, גם זה לא הוטב בעיניו, כי קשה לשמר היטב המים מערב פסח על כל ימי הפסח. ולא הוטב בעיניו שום מים רק מי מעין הנובעים ויוצאים והולכים וכאים מים חדישים בכל עת. אבל במקום שהוא זכרונו לברכה היה יושב לא היה שום מעין פנה, והיה בדעתו לנסע על פסח למקום שיש שם מי מעין פנה. כל כך נכנס בחומרות ומרה שחרות ודקדוקים יתרים", סי' רבינו: "אבל ברוך השם היום אני לא צריך חומרות, היום אני יודע שהשם יתברך נתן את התורה לאנשים ולא למלאכים, היום אני שמח עם המצות בעצמן".

עם כל זאת מוה"רא"ש היה אומר שיזוהרו בפסח לא להביא הביטה את המאכלים שנראים כמו מאכלי חמץ. רבנו אכן לא רצה שנתנהג בחומרות, אבל צריכים לדעת שלא לאכול בפסח "פיצה", אפילו שעשו זאת כשר לפסח. אנחנו גם מקפידים על שרויה, אנחנו לא אוכלים שרויה בפסח רק באחרון של פסח, כמו כן צריכים להקפיד לקלף את הפרות והירקות.

מאכלי חלב אתה יכול לאכול; לדגמא חלב, גבינה וכדומה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

רבון העולמים, אני מוסר לך את כל החג שלי, אני מוסר את עצמי אליך. עזר לי שחס ושלום לא אוכל אף פרוו חמץ ושלא ימצא בביתי משהו חמץ בפסח. עזר לי שאשמח בזה שאני זוכה לנקות את החמץ מביתי ואני זוכה לאכול את המצה הקדושה. עזר לי שאזכה לכל הסגולות של המצה הקדושה, שהמצה תרחץ את לבי, שזה יכניס בלבי אמונה חזקה, שאאמין רק בך מכל הלב, שלא יהיה לי שום ספקות באמונה הקדושה, שאדע ואאמין בבהירות שרק אתה מנהל את כל העולם, שאין שום דבר בעולם מבלעדיך. שהמצה תהיה עבוירי לרפואה, שזה ירפא אותי מכל סוגי המחלות, הן מחלות פיזיות והן מחלות נפשיות, שזה ירפא אותי בגשמיות וירפא אותי ברוחנית.

רבון העולמים, עזר לי שהשמחה של המצה הקדושה וכל המצוות של החג תלוו אותי לכל השנה, שאהיה שמח כל השנה שזכיתי לאכול רק מצה ולא חס ושלום שום פרוו חמץ בפסח. וכמו כן אשמח תמיד עם כל מצוה שאני עושה, עם כל דבר טוב שאני עושה, אפילו כשאני מסתכל על עצמי ואני רואה כמה רחוק אני ממה, והיצר הרע רוצה להכניס בי מרירות ועצבות, שלא אתן לו להסית אותי, רק אמשיך להחזיק מעמד ולהיות מאד שמח, שאסתכל רק על החלקים הטובים שיש לי, ועל ידי זה אזכה להתקרב אליך באמת.

רבון העולמים! אני רוצה לצאת ממצרים! כמו שבני ישראל היו משעבדים במצרים תחת העל הכבד של פרעה והמצרים הרעים, אותו דבר גם אני משעבד ליצר הרע הקשה שלי, ולמדות הרעות ותאוות רעות שלי, ואני לא רואה דרך לצאת מהגלות הפרטית והקשה שלי. אבא יקר, העינים שלי לא טובות, הן רק רוצות להסתכל על מה שאסור, והן לא רוצות להסתכל עליך. האוזניים שלי רוצות לשמוע רק שטיות והן לא רוצות להקשיב לקול הצדיקים שרוצים לקרב אותי להקדוש ברוך הוא. גם האף שלי לא בסדר, יש לי "חרון אף" גדול, כל דבר קטן שלא הולך כפי רצוני, ממש מוציא אותי מהכלים ואני כועס כל כך מהר, הפה שלי ממש נעול כשאני מגיע לדבר אליך וכשאני מגיע ללמוד את התורה הקדושה, במקום שאנצל את הפה שלי פראוי, במקום שאנצל את הפוחות האדירים והגדולים שיש לי בפה, אם הייתי משיח את לבי אליך כל יום, אם הייתי מבקש ממה כל מה שאני צריך, כבר מזמן הייתי נושע והייתי יוצא מכל הבעיות שלי; אם הייתי משתמש עם הפה שלי כדי לומר את המלים של התורה הקדושה, התורה כבר מזמן הייתה משמחת אותי ומרגיעה אותי מכל המידות הרעות ומכל התאוות הרעות שלי; במקום זה אני משתמש עם הפה רק לדבר שטיות ודברים שאתה לא מרשה לדבר, וזה מביא עלי עוד יותר צרות ובעיות. המח שלי לגמרי מעות, אני רק חושב מכל השטויות ועבירות, המח שלי מלא בכל סוגי הפחדים, אני רק חושב מה השני יאמר עלי, והמח שלי מעות עם כל סוגי המחלות והקשיים הנפשיים.

אבא יקר, תשלח לי כבר את משה רבינו, עזר לי שכבר אמצא צדיק אמתי כמשה רבינו שיש לו את הנח להוציא אותי מגלות מצרים הקשה שלי, עזר שאקשיב לקולו של הצדיק, עזר לי שאצית לכל העצות של הצדיק ועל ידי זה אצא מהגלות הפרטית שלי, ארגיש באמת "כאילו הוא יצא ממצרים", אוכל לצאת מהמצרים שלי, ואז אוכל לשיר לפניך שירה, ולהודות לך על הנסים הגדולים שעשית אתי".

השם יעזר שכבר נזכה (פסחים 107): "ל' ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; (מ"ה ז, 10): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

(עצתו אמונה ויקרא תשפ"א)

אני בעצמי נגאלתי ממצרים

חז"ל אומרים (פסחים קט"ז): "חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". איך אפשר להראות את זה, איך יהודי יכול להרגיש בזמנו כאילו הוא יצא ממצרים?

אבל כשיודעים מה פרוש מצרים, אז התשובה מובנת מאליה, כשהיהודים היו במצרים, הפה שלהם היה בגלות, הם לא דברו אל השם יתברך, הם היו משעבדים לפרעה הרשע, שהאותיות שלו הם "פה רע". הם דברו דברים שלא צריך לדבר, והם לא דברו אל השם יתברך. עד שהקדוש ברוך הוא רחם על בני ישראל ושלח להם את הצדיק הגדול משה רבינו, שלמד ליהודים שהעצה היחידה לצאת מכל הצרות והבעיות זה רק לפתוח את הפה ולהתחיל לדבר אל השם יתברך, ועל ידי זה הם זכו לצאת ממצרים, והם קבלו את חג הפסח, שהוא אותיות "פה סח" – הפה מתחיל לדבר אל השם יתברך. הפסוק אומר (שמות י"ד, ב) "וישבנו ויחנו לפני פי החירות" הפה שלהם יצא לחרות, הפה שלהם כבר לא היה סגור, הם כבר התחילו לדבר אל השם יתברך; וכך הם נגאלו מהגלות הקשה של מצרים ומכל הצרות והבעיות שלהם.

זה דבר שחוזר על עצמו בכל דור אצל כל יהודי. לכל אדם יש את הצרות והבעיות שלו, כל אחד מתייגע עם קשיים ברוחניות ובגשמיות, לכל אחד יש את הגלות הפרטי כשהוא משעבד למגבלות שלו; עד שהקדוש ברוך הוא עוזר ומוציא צדיק אמתי שיכול לעזור לאדם, הוא מלמד את האדם שהוא יכול להושע בקלות, שיש לו דרך להגאל מהגלות שלו, לצאת מכל הצרות והבעיות שלו, והדרך היא שהוא יפתח את הפה שלו ויתחיל לדבר אל השם יתברך, לספר להשם יתברך כל מה שהוא עובר, ואז הקדוש ברוך הוא יעזר לו ויוציא אותו מכל הצרות, הוא יעזר לו וישלח לו את כל הישועות וכל הרפואות. כשאדם זוכה לזה, הוא מוצא צדיק אמתי שפותח לו את הפה וגורם לו לדבר אל השם יתברך; אדם כזה באמת מרגיש שהוא בעצמו יצא ממצרים, הוא נגאל ממצרים הפרטית שלו.

נוהגים לומר לפני אמירת ההגדה את קטע הזוהר (פרשת בא, מ): "פקודא בתר דא", הזוהר אומר שם שחובה על כל אדם לספר תמיד את הנסים שהקדוש ברוך הוא עשה אתו. כשלאדם קרה גס, היתה לו בעיה והקדוש ברוך הוא עזר לו, שהוא צריך לספר ולפרסם את זה לכל אחד; אבל כשלאדם קרה גס כל כך גדול הוא מצא צדיק, את רבינו הקדוש, שפתח לו את הפה שיתחיל לדבר אל השם יתברך, אז זה הנס הכי גדול. כי זה כבר יעזר לו עם כל הבעיות שיבואו עליו במשך כל החיים שלו. כל בעיה שרק תהיה, הוא ידע את הכתבת הנכונה, הוא יפנה רק אל השם יתברך, ובאופן הזה הוא תמיד יצא מכל הצרות שלו.

אדם חושב שרק צדיק גדול יכול לדבר אל השם יתברך. אדם חושב שאם הוא עדיין לא מזכיר כמו היהודי הכשר האמתי, אז הוא עדיין רחוק מאד מהקדוש ברוך הוא והקדוש ברוך הוא לא מקשיב לתפלות שלו. אדם חושב שרק כשהוא כבר כמעט סוף העולם, הוא כבר ניסה את הכל והוא עדיין לא נושע, רק אז הוא יכול לפנות אל השם יתברך, וגם אז הוא לא יכול לדבר אל השם יתברך סתם כך בשפה האישית שלו, רק אם הוא יאמר את כל ספר התהלים, רק אז זה נקרא שהוא באמת בקש מהשם יתברך.

אבל מגיע רבינו הקדוש ומלמד אותנו שהקדוש ברוך הוא נמצא תמיד אצל כל יהודי, לא משנה איך הוא נראה, לא משנה אם הוא גדול או קטן, תמיד הקדוש ברוך הוא מוכן להקשיב לכל מילה שיוציאת מפיו של כל יהודי. היהודי צריך פשוט לפתוח את הפה ולאמר להשם יתברך בשפת האם שלו, מה שעובר עליו, כמו שהוא היה משיח את לבו אל חבר טוב. הסבה למה הקדוש ברוך הוא מביא את הצרה על האדם, היא רק כי הוא רוצה להזכיר לאדם, הוא רוצה לעורר אותו מהשינה, הוא רוצה שהאדם כבר יפתח את הפה ויתחיל לדבר אתו.

אותו במרה שחורה וביאוש שהוא כבר לא שוה פי הוא עבר על אסור כזה חמור. בלילה כשהבחור היה צריך לקרא קריאת שמע של המטה, אז הוא חשב לעצמו "אני עכשיו הולך לקרא קריאת שמע? הרי עשיתי היום כזה אסור חמור", אז הוא לא קרא קריאת שמע, בבקר הוא כבר בודאי לא נטל ידים, כי הוא הרי כבר עבר על אסור כרת, והוא כבר במילא נכרת מכלל ישראל, וכך הוא התדרדר הלאה והלאה, מעבירה לעבירה, עד שהוא נפל והוא השתמד רח"ל עד שהוא נעשה בישוף.

כמוכן שהנודע ביהודה דבר אתו, עד שהוא החזיר אותו בתשובה, הוא זרק את כל השטויות שלו, ונהיה בחזרה יהודי כשר. רואים מהספור את החשיבות של מה שרבינו מלמד אותנו שצריכים תמיד להסתפל על הנקודות הטובות, כי אם לא יתחזקו עם הדברים הטובים, ויסתכלו רק על החלקים הרעים, יכולים להדרדר כל כך רחוק עד שעוזבים את היהדות לגמרי רחמנא ליצלן. ולהפך, כשהיהודי מתחזק להסתפל רק על החלקים הטובים שלו, אפילו שכאשר הוא מסתפל היטב על עצמו ורואה שהוא מאד רחוק מהקדוש ברוך הוא, לצערנו הוא כבר נכשל בעברות חמורות, ובכל זאת הוא מתחזק לראות רק את הדברים הטובים שהוא עשה, אז הוא זוכה שהוא באמת נהיה יהודי כשר אמתי.

רבי נתן אומר שמשׁיח יכבש את העולם על ידי זה שהוא יכניס בעולם את הלמוד הזה, שצריכים רק להתחזק ולהסתפל רק על הנקודות הטובות שעושים ולשמוח בזה, כפי שחז"ל אומרים (פסיקתא דרבי כהנא) שמשׁיח ילבש בגד שיהיו בו כל הנקודות הטובות של כל היהודים.

(קונטרס פסח כשר)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אהרן יוסף קליין הי"ו קריית יואל

לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

מו"ה שמעון וואקס הי"ו טבריה

לרגל הולדת הבן למזל טוב

מו"ה בנימו אונגאר הי"ו קריית ברסלב

לרגל שמחת הבר מצווה למזל טוב של בנו הבחור דוד נ"ו

מו"ה אברהם רוטמאן הי"ו ירושלים

לרגל שמחת הבר מצווה למזל טוב של בנו הבחור משה נ"ו

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ ערבית בימי חול 19:30	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
שמיעת שיעור יום א' בשעה 21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג' בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
שיעור דף היומי בנהר הירדן 29/6	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בניין יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	---

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מכתובים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב | 212-444-9169 | ארגונייה 451-152-354380
אנגליה | 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | חודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניוונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב | 212-444-9191 | ארגונייה 541-152-354370
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com